

Szóbeli választ igénylő kérdés: O-000301/2011

a Bizottság számára

az eljárási szabályzat 115. cikke

Nadja Hirsch, Sonia Alfano, Sophia in 't Veld, Louis Michel, Cecilia Wikström, Nathalie Griesbeck, Gianni Vattimo, Marielle De Sarnez, Ramon Tremosa i Balcells, Alexander Alvaro, Frédérique Ries, Antonia Parvanova, Andrea Zanon

a(z) ALDE képviselőcsoport nevében

Tárgy: az illegális bevándorlók hozzáférése az egészségügyi ellátáshoz

A huszonhét tagállam által aláírt ENSZ Gazdasági, Szociális és Kulturális Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya az egészségügyi ellátáshoz való jogot az alapvető szociális jogok közé sorolja mindenki számára. Az Európai Unió működéséről szóló szerződés és az Európai Unió Alapjogi Chartája is megerősíti ezt a meggyőződést.

Az Európai Unió Alapjogi Ügynöksége (FRA) által a közelmúltban tíz tagállamról készített tanulmány¹ azonban rámutatott arra, hogy az illegális bevándorlók egészségügyi ellátáshoz való hozzáférést érintő nemzeti gyakorlatokban jelentős eltérések mutatkoznak. A tanulmányozott tagállamok közül hatban az illegális bevándorlók – a sürgősségi ellátáson kívül – nem jogosultak ingyenes egészségügyi szolgáltatásokra. Az érintett tagországok közül egyben elérhető az egészségügyi ellátás, azonban a kórházaknak jelenteniük kell az illegális bevándorlókat a nemzeti hatóságoknak. Ennek következtében az illegális bevándorlók inkább veszélynek teszik ki egészségüket, mert attól félnek, hogy különben felfedik kilétüket.

A tagállamok tartanak az illegális bevándorlóknak nyújtott ingyenes egészségügyi ellátás potenciális költségeitől. Ha azonban többet fektetnek a mindenki számára ingyenes alapvető egészségügyi ellátásba, akkor kisebbek a drága sürgősségi ellátás költségei, valamint a közegészségügyet fenyegető veszélyek. Az alapvető egészségügyi ellátáshoz való jog az érintett személy jogi helyzetétől független alapvető jog. Az államoknak magukra kell vállalniuk ezt a felelősséget ahelyett, hogy a nem kormányzati fejlesztési szervezetektől és a civil társadalomtól várják a megoldást, mint ahogyan ez a jelenlegi gyakorlat több olyan tagállamban, melyek nem biztosítanak teljes körű hozzáférést az alapvető egészségügyi ellátáshoz.

Benyújtana-e a Bizottság egy olyan átfogó tanulmányt, mely a 27 tagállam által folytatott, az illegális bevándorlók egészségügyi ellátáshoz való hozzáférést érintő gyakorlatokat vizsgálja?

Tudna-e a Bizottság hozzávetőleges becsléssel szolgálni arra vonatkozóan, hogy mennyibe kerül éves szinten az Európai Unióban az illegális bevándorlók ingyenes egészségügyi ellátása?

Lát-e a Bizottság bármilyen összefüggést a némely tagállamban ingyenes biztosított egészségügyi ellátás és az ezen országokban lévő illegális bevándorlók száma között? Másképpen megfogalmazva, evidensnek tekinthető-e, hogy az ingyenes egészségügyi ellátás fontos tényező a bevándorlók vonzása tekintetében?

Végezetül, tudná-e a Bizottság részletezni, hogy a FRA-tanulmánynak milyen hatásai vannak a menekültügyi csomag eljárásai és a befogadási irányelvek keretében jelenleg tárgyalt egészségügyi szolgáltatásokra nézve?

Előterjesztve: 15.11.2011

Továbbítva: 17.11.2011

A válaszadás határideje: 24.11.2011

¹ FRA, Illegális bevándorlók: az egészségügyi ellátáshoz való hozzáférés 10 uniós tagállamban, Bécs, 2011.